

Voetstappen

Kom, geef me je hand
laat mij je koffer dragen

ik durf het bijna niet te vragen
maar hij is zwaar
wat zit erin?

ach, mijn gemoed
en mijn gedachten
alle dagen, alle nachten
al mijn liefde en mijn zorgen
elke nacht
en elke morgen

mijn naam, mijn huis
mijn straat, mijn stad
van wie ik hield
en wat ik had
mijn eerste kus
mijn school, mijn klas
de blijdschap om
een nieuwe jas
de keukenklok
mijn tuin, mijn lach

en ook die allerlaatste dag
dat ik de voordeur
van wat was
voorgoed heb dichtgedaan

voetspoor van voorbije tijd
vandaag vertaald
in kwetsbaarheid
en in vergeten woorden

maar wat lief dat je ze hoorde
en voor me dragen wil

toen bleef het stil
en zei ik zacht

kom, geef me je hand

